

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivy Suneghové a soudkyň Mgr. Soni Burešové a Mgr. Lucie Králové ve věci exekuce

oprávněné: **MONTY INVEST s.r.o.**, IČO 083 86 234
sídlem Zbraslavská 12/11, 159 00 Praha 5 - Malá Chuchle

proti
povinnému: **Ing. J.P.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Lubomírem Müllerem
sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 13

pro 2 985 785 Kč s příslušenstvím, o návrhu povinného na odklad exekuce k odvolání oprávněné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 13. června 2024, č. j. 15 EXE 2685/2023-138,

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně, jde-li o návrh povinného na odklad exekuce ze dne 1. 6. 2024, **se zrušuje** a řízení o tomto návrhu povinného se zastavuje.
- II. Usnesení soudu I. stupně, jde-li o odklad exekuce ex officio, **se mění** tak, že **se** provedení exekuce vedené soudním exekutorem Mgr. Zdeňkem Ráčkem, Exekutorský úřad Žďár nad Sázavou, na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 13. 7. 2023, č. j. 15 EXE 2685/2023-20, do pravomocného rozhodnutí o přezkoumání způsobilosti povinného v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 0 Nc 23048/2024, **neodkládá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně odložil exekuci, vedenou soudním exekutorem Mgr. Zdeňkem Ráčkem, Exekutorský úřad Žďár nad Sázavou, na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 13. 7. 2023, č. j. 15 EXE 2685/2023-20, a to do pravomocného rozhodnutí o přezkoumání způsobilosti povinného v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 0 Nc 23048/2024.
2. Rozhodl tak o návrhu povinného ze dne 1. 6. 2024, ve kterém povinný uvedl, že žádá o odklad dražby nařízené na 14. 6. 2024, neboť Vrchní soud v Praze dosud nerozhodl o odvolání povinného ze dne 22. 4. 2024, podaném proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2024, č. j. MSPH 76 INS 5343/2024-A-7, a Policie ČR dosud nezaslala žádné vyrozumění k podání povinného ze dne 28. 12. 2023. Soudní exekutor návrhu s odkazem na usnesení odvolacího Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2024, č. j. 14 Co 163/2024-122, nevyhověl, neboť účinky předběžného opatření nastávají dnem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku a není důvod vyčkávat právní moci usnesení o nařízení předběžného opatření.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.H.

3. Soud I. stupně uvedl, že exekučním příkazem ze dne 19. 7. 2023, č. j. 179 EX 2202/23-16, rozhodl soudní exekutor o provedení exekuce prodejem nemovitých věcí povinného, a to bytu č. xxx/6 v budově č. p. xxx, stojící na pozemku parc. č. xxx, včetně podílu na společných částech domu a na pozemku o velikosti 378/9018, to vše v katastrálním území Xxx, obec Praha; dále spoluvlastnického podílu o velikosti 7/167 na byt. domě č.p. xxx stojícím na pozemku parc. č. xxx, vše v katastrálním území Xxx, obce Praha; a spoluvlastnických podílů o velikosti 7/167 na pozemcích parc. č. xxx a xxx (zastavěná plocha a nádvoří + zahrada), vše v katastrálním území Xxx, obec Praha. Na 14. 6. 2024 byla soudním exekutorem nařízena dražba.
4. Soud I. stupně dále z insolvenčního rejstříku zjistil, že povinný podal u Městského soudu v Praze dne 27. 3. 2024 insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení a že o tomto návrhu nebylo dosud rozhodnuto. Dále zjistil, že insolvenční Městský soud v Praze svým usnesením ze dne 4. 4. 2024, č. j. MSPH 76 INS 5343/2024-A-7, nařídil předběžné opatření, kterým omezil účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení dne § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona tak, že soudnímu exekutorovi umožnil provést exekuci prodejem nemovitých věcí povinného. Proti tomuto usnesení podal povinný odvolání, o kterém Vrchní soud v Praze dosud nerozhodl.
5. Soud I. stupně uvedl, že povinný podal již 4 návrhy na odklad exekuce, kterým nebylo vyhověno. Naposledy podaný návrh na odklad exekuce byl odůvodněn podobně jako předchozí návrhy, o kterých již bylo rozhodnuto.
6. S odkazem na § 266 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 54 odst. 11 ex. řádu následně soud I. stupně uvážil, že soudní exekutor exekučními příkazy postihl i nemovitou věc povinného v katastrálním území Xxx, obec Xxx, a účty povinného u několika peněžních ústavů, a přesto nařídil dražbu bytu povinného. Soud I. stupně dále akcentoval, že povinný je ročník xxx, zůstal bez prostředků a v případě realizace dražby nebude mít zajištěno bydlení. Povinný se stal obětí trestné činnosti V. M., na kterého podal trestní oznámení a věc řeší Policie ČR. Povinný není dle sdělení jeho právního zástupce schopen své problémy racionálně řešit, je sice svéprávný, má VŠ vzdělání, ale je nepřiměřeně důvěřivý a nezkušený ve finančních záležitostech, navíc oslabený nemocí a přibývajícím věkem. Z fotografií bytu povinného ve spise soudního exekutora je zřejmé, že shromažďuje velké množství věcí, že je byt zanedbaný. Ze znaleckého posudku je zřejmé, že nefunguje odtok umyvadla a WC nesplachuje. Soud I. stupně podal k Obvodnímu soudu pro Prahu 8 podnět k přezkoumání způsobilosti povinného, když nelze vyloučit, že není schopen obstarávat své běžné záležitosti. Řízení o svéprávnosti povinného je u Obvodního soudu pro Prahu 8 vedeno pod sp. zn. 0 Nc 23048/2024. **Soud I. stupně proto „návrhu povinného vyhověl a exekuci odložil do doby pravomocného rozhodnutí o přezkoumání jeho způsobilosti.“**
7. Proti rozhodnutí soudu I. stupně **podala oprávněná včasně a přípustně odvolání.** Namítala, že návrh na odklad exekuce ze dne 1. 6. 2024 je obsahově totožný jako návrh z 1. 4. 2024. Odkazovala na odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 13. 5. 2024, č. j. 14 Co 163/2024-122. Na podkladě tohoto návrhu nelze rozhodnout, že se exekuce odkládá.
8. Odůvodnění soudu I. stupně, který provedení exekuce odložil z důvodu potenciální nezpůsobilosti povinného, neshledává oprávněná správným. V době, kdy povinný činil kroky k jeho stávající dluhové situaci, byl zcela svéprávný a přičetný, stejně tak v době zahájení exekučního řízení. Pokud je oprávněné známo, je povinný svéprávný i v současnosti. V exekučním řízení je povinný nadto zastoupen zástupcem z řad advokátů, jeho práva a zájmy v exekučním řízení jsou proto plně chráněny. A z důvodu zahájení řízení o svéprávnosti povinného nelze dle názoru oprávněné odložit provedení exekuce. Jednalo by se o nebezpečný precedent. Soud I. stupně svým rozhodnutím opětovně toliko oddálil vymožení povinnosti povinného.

9. Oprávněná navrhovala, aby odvolací soud napadené rozhodnutí soudu I. stupně zrušil a řízení o návrhu povinného na odklad z 1. 6. 2024 zastavil. Dále navrhovala, aby odvolací soud postupem podle § 221 odst. 2 o. s. ř. nařídil, aby v dalším řízení věc projednal a rozhodl jiný soudce, když soud I. stupně nedodržel závazný právní názor odvolacího soudu.
10. Povinný se k odvolání oprávněné nevyjádřil.
11. **Odvolací soud** dle § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů [dále jen „ex. řád“], ve spojení s § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád [dále jen „o. s. ř.“] přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející, aniž nařizoval jednání [§ 254 odst. 8 o. s. ř.], a dospěl k závěru, že odvolání oprávněné je důvodné, když nebyly splněny podmínky řízení pro projednání a rozhodnutí o návrhu povinného na odklad exekuce a když rozhodnutí o odkladu exekuce z moci úřední není správné.
12. V daném případě povinný podáním, doručeným soudnímu exekutorovi dne 1. 6. 2024, žádal odložení dražby nařízené na 14. 6. 2024 z důvodu odvolání proti usnesení insolvenčního soudu o nařízení předběžného opatření a z důvodu, že mu Policie ČR dosud nezaslala žádné vyrozumění k jeho podání z 28. 12. 2023. Přitom již předchozím rozhodnutím soudu I. stupně ze dne 30. 8. 2023, č. j. 15 EXE 2685/2023-29, které nabylo právní moci dne 21. 9. 2023, byl zamítnut návrh na odklad exekuce, podaný povinným z důvodu, že se stal obětí trestné činnosti V. M. a že věc řeší Policie ČR. Řízení o dalších dvou návrzích povinného na odklad, podaných ze stejných důvodů, byla zastavena pro překážku věci rozhodnuté [srov. usnesení soudu I. stupně ze dne 20. 11. 2023, č. j. 15 EXE 2685/2023-44, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2024, č. j. 14 Co 43/2024-72].
13. V předchozím svém rozhodnutí ze dne 13. 5. 2024, č. j. 14 Co 163/2024-122, odvolací soud vysvětlil, že zahájení insolvenčního řízení provedení exekuce prodejem nemovitých věcí povinného s ohledem na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2024, č. j. MSPH 76 INS 5343/2024-A-7, nebrání, neboť tímto usnesením bylo nařízeno předběžné opatření, jímž byl omezen účinek spojený se zahájením insolvenčního řízení v § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona tak, že se soudnímu exekutorovi Mgr. Zdeňku Ráčkovi umožňuje provést exekuci vedenou pod sp. zn. 179 EX 2202/23 prodejem nemovitých věcí povinného. Rozhodováno bylo o odvolání oprávněné proti usnesení soudu I. stupně ze dne 4. 4. 2024, č. j. 15 EXE 2685/2023-90, který vyhověl návrhu povinného a exekuci odložil. V návrhu podaném 2. 4. 2024 se povinný domáhal odkladu dražby nařízené na 10. 4. 2024 z důvodu zahájeného insolvenčního řízení. Povinný toliko žádal o odročení nařízeného dražebního jednání, když exekuci nelze ze zákona provést. Odvolací soud napadené usnesení soudu I. stupně zrušil a řízení o tomto návrhu povinného zastavil, neboť nelze vést řízení o návrhu na odklad exekuce, který povinný nepodal.
14. Soud I. stupně uvážil, že o obdobných návrzích povinného již bylo rozhodnuto, přesto v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že návrhu povinného ze dne 1. 6. 2024 na odklad exekuce vyhověl, provedení exekuce však odložil z důvodu zahájení řízení o svéprávnosti povinného.
15. Z vyložených důvodů postupoval odvolací soud, jde-li o návrh povinného ze dne 1. 6. 2024, podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. a napadené usnesení soudu I. stupně zrušil a podle § 221 odst. 1 písm. c) o. s. ř. řízení o návrhu povinného na odklad exekuce ze dne 1. 6. 2024 zastavil, a to z důvodu nedostatku podmínek řízení dle § 104 odst. 1 o. s. ř. (překážka věci rozhodnuté, absence návrhu povinného) za použití § 254 odst. 1 o. s. ř.

16. Odklad exekuce je upraven v § 54 odst. 11 ex. řádu tak, že i bez návrhu může exekuční soud nebo exekutor odložit provedení exekuce, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena. Toto ustanovení je obdobou ustanovení § 266 odst. 2 o. s. ř., dle něhož může soud i bez návrhu povinného odložit provedení výkonu rozhodnutí, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven (§ 268 o. s. ř.). Naplnění předpokladů, kdy lze očekávat zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce) vyplývá z toho, že tu je nějaký důvod, jenž lze podřadit pod ustanovení § 268 odst. 1 písm. a) – h) o. s. ř. a že pro takový zastavovací důvod či důvody bylo u příslušného orgánu zahájeno řízení a lze tak očekávat reálně zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce). Podmínkou odkladu exekuce podle § 266 odst. 2 o. s. ř. je tedy kvalifikovaně založená pravděpodobnost, že mohou nastat okolnosti předjímané ustanovením § 268 o. s. ř., v důsledku čehož lze očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven.
17. Skutečnost, že bylo u Obvodního soudu pro Prahu 8 zahájeno řízení o svéprávnosti povinného, žádný ze shora odkazovaných zastavovacích důvodů nepředstavuje. Ostatně soud I. stupně ani neuvedl, z jakého konkrétního důvodu lze zastavení exekuce očekávat.
18. Nejvyšší soud již ve svém usnesení ze dne 25. 4. 2012, sp. zn. 20 Cdo 505/2012, uvážil, že na způsobilost povinného být účastníkem dříve zahájeného exekučního řízení nemohlo mít jeho následné omezení ve způsobilosti k právním úkonům vliv.
19. V nálezu ze dne 28. 3. 2019, sp. zn. II. ÚS 2020/18, Ústavní soud uzavřel, že **je-li účastníkem soudního řízení zletilá osoba se zdravotním postižením (a zejména osoba s duševním postižením), které jí může ztěžovat či dokonce znemožňovat účast na řízení, a tato osoba není v řízení zastoupena zástupcem ani opatrovníkem**, je třeba vždy zkoumat, zda je schopna sama se řízení účinně účastnit a uplatňovat v něm svá práva. Je-li narušena schopnost osoby se zdravotním postižením účinně se účastnit řízení, **je soud povinen přijmout odpovídající procedurální úpravu (opatření) usnadňující dotčené osobě její efektivní účast a umožňující jí rovnoprávné uplatňování svých práv v řízení**; zejména u osob s duševním postižením, které pro své postižení nejsou schopny samy se účinně účastnit řízení a které zároveň nejsou zastoupeny, bude **takovou odpovídající úpravou zpravidla ustanovení opatrovníka z řad advokátů (§ 29 o. s. ř.)**.
20. V souzené věci však povinný zastoupen je, jak v odvolání upozornila oprávněná, a to zástupcem z řad advokátů, jehož prostřednictvím má povinný možnost se účinně exekučního řízení účastnit.
21. Odvolací soud proto postupoval podle § 220 o. s. ř. a napadené usnesení soudu I. stupně, jde-li o odklad exekuce ex officio, změnil tak, že se provedení exekuce vedené soudním exekutorem Mgr. Zdeňkem Ráčkem, Exekutorský úřad Žďár nad Sázavou, na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 13. 7. 2023, č. j. 15 EXE 2685/2023-20, do pravomocného rozhodnutí o přezkoumání způsobilosti povinného v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 0 Nc 23048/2024, neodkládá.
22. Odvolací soud neshledal důvodu pro postup dle § 221 odst. 2 o. s. ř. Postup dle § 221 odst. 2 o. s. ř. představuje výjimečný krok, který je namístě při zjevném nerespektování dvojinstančnosti soudního řízení či při vysoké pravděpodobnosti, že v případě ponechání věci současnému soudci tento nebude schopen ukončit řízení způsobem, jenž by mohl odvolací soud aprobovat. Takové mimořádné důvody v souzené věci odvolací soud neshledal. Soud I. stupně de facto akcentoval, že o podobně odůvodněných návrzích povinného na odklad exekuce již bylo rozhodnuto či řízení o nich zastaveno, exekuci de facto odložil z důvodu jiného, a sice z důvodu nově zahájeného řízení o svéprávnosti povinného (byť v odůvodnění uvedl, že návrhu povinného na odklad vyhověl).

23. O nákladech odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval, neboť o nákladech úspěšné oprávněné bylo ve všech stádiích exekuce rozhodnuto již soudem I. stupně v pověření soudního exekutora. Náklady exekutora a oprávněné [§ 87 ex. řádu] určí exekutor příkazem k jejich úhradě dle § 88 ex. řádu.
24. Odvolací soud nepřehlédl, že **Vrchní soud v Praze** již o odvolání povinného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2024, č. j. MSPH 76 INS 5343/2024-A-7, rozhodl a že svým **usnesením ze dne 19. 6. 2024, č. j. 3 VSPH 485/2024-A-19**, toto usnesení insolvenčního Městského soudu v Praze **změnil** ve výroku I **tak, že se návrh soudního exekutora na nařízení předběžného opatření** ze dne 2. 4. 2024 **zamítá**. Účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení ve smyslu § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona proto již omezeny nejsou a exekuci prodejem nemovitých věcí povinného nelze provést, a to ex lege.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. d) o. s. ř.].

Praha 16. srpna 2024

JUDr. Iva Suneghová v. r.
předsedkyně senátu